

[Kofod-Svendsen]

samarbejdet kommer til at fungere endnu smidigere, men den afsluttende kompetence ligger i Ministerrådet. Sådan som det har været, skal det fortsat være på dette område.

Vedrørende EPS, som VS også er inde på, er det klart noget, der ligger uden for traktaten, og det mener jeg fortsat det skal gøre, men selvfølgelig er det da både smukt, rigtigt og naturligt med et godt samarbejde. Et ikke-traktatligt samarbejde af konsultativ karakter, hvor EF-landene søger at afstemme deres holdninger til væsentlige udenrigspolitiske anliggender, er kun naturligt og rigtigt, men vi ønsker ikke, at man sætter på enighed for enighedens skyld. Danmark må også have mulighed for fortsat på udenrigspolitiske områder at markere sit eget standpunkt og eventuelt stemme sammen med de andre nordiske lande, sådan som det også er sket.

Så nævner 28. maj-dagsordenen en række konkrete opgaver, som bør løses i EF, og her har vi netop fat i det, der er afgørende for mit parti: at vi bruger EF til at løse væsentlige fællesskabsopgaver. Nogle af disse opgaver kan løses bedre inden for de traktatlige rammer, og vi skal ikke begynde at stramme båndene, for så tror jeg, vi kommer til at løse opgaverne ringere.

Jeg mener da, at vi med åbent sind skal gå med til en regeringskonference, men der skal ikke udstedes bindinger på forhånd. Vi skal netop komme for at lytte og gøre vores indflydelse gældende.

Ove Jensen (FP):

Danmarks tilslutning til EF blev som bekendt afgjort ved en folkeafstemning, og forud for denne folkeafstemning blev befolkningen gjort bekendt med de fordele og ulemper, som medlemskabet indebærer.

Hvis EFs beføjelser skal udvides, skal der efter fremskridtspartiets opfattelse foretages en ny folkeafstemning, og det vil sige, at fremskridtspartiet overhovedet ikke ønsker at give regeringen noget forhandlingsmandat til at udvide EFs beføjelser ud over det, som var gældende ved folkeafstemningen.

VS' forslag om, at et forhandlingsmandat på alle områder kun kan gives ved et forslag til folketingsbeslutning, vil nok ikke virke særlig hensigtsmæssigt. Noget helt andet er, at det virker urimeligt, at ikke alle partier er repræsenteret i markedsudvalget, og det er

måske også det, der er anledning til, at VS fremsætter forslaget. Der burde efter fremskridtspartiets opfattelse foretages en ændring af folketingets forretningsorden, så alle partier uanset størrelse altid havde én plads i folketingets markedsudvalg.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan da lige sige, at jeg støtter hr. Ove Jensens betragtninger om, at alle partier burde have adgang til møderne i markedsudvalget.

Nu har vi jo fået et, i det mindste delvis, kendskab til, hvad der er indholdet i den endelige rapport fra Spaak II-udvalget. Det er ikke regeringens fortjeneste, at vi har fået dette kendskab til, hvad den indeholder, men det burde have været regeringens opgave at informere offentligheden om det spørgsmål så hurtigt som muligt og i god tid inden denne debat i dag og inden de møder, der skal være i næste uge, bl.a. i markedsudvalget. Sådan er fremgangsmåden imidlertid ikke i disse sager.

Hvor alvorligt det, der er sket med Spaak II-rapporten, er, er det endnu lidt svært at sige, og jeg vil godt stille udenrigsministeren et par enkelte spørgsmål i den anledning, men jeg synes i hvert fald, at det meget klart understreger behovet for en procedure som den, VS foreslår.

De spørgsmål, som jeg umiddelbart vil stille ministeren, og som jeg mener det er helt afgørende at få besvaret i fuld offentlighed, inden markedsudvalget træffer nogen beslutninger forud for det kommende topmøde, er, om det er korrekt, at der i den endelige rapport findes en mindretalsformulering omkring veto retten, som reelt indebærer en begrænsning eller en undergravning af veto retten, i praksis en afskaffelse af den, og om det i den forbindelse kan konstateres, at man har brudt det forhandlingsmandat og de rammer, der er nedlagt i 28. maj-dagsordenen, således som parlamentsmedlemmet Jens Peter Bonde offentligt har sagt at det er tilfældet. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at den formulering, der står i rapporten, er den, som Danmarks repræsentant skulle have tiltrådt. Jeg citerer:

»Der skal være en generel tilbagevending til den praksis, der er forudset i traktaterne. I